

Nobel za „Chłopów”

13 listopada 1924 r. Akademia Szwedzka w Sztokholmie postanowiła nagrodzić Władysława Reymonta za wybitną powieść „Chłopi”, przedstawiającą życie polskiej wsi przełomu XIX i XX wieku.

[Kultura](#)

13.11

Władysław Reymont (1L) oraz Wincenty Witos (1P) na dożynkach w Wierchosławicach. Reprodukacja z „Kronika Krakowska. Wincenty Witos” - wydawnictwa Krajowej Agencji Wydawniczej. Fot. AIPN

Innymi kandydatami do nagrody byli tacy pisarze, jak: Maksym Gorki, Thomas Hardy, Blasco Ibanez, Thomas Mann, Sigrid Undset i Stefan Żeromski. Reymont nie był pierwszym Polakiem, który został uhonorowany w ten sposób. Wcześniej, w roku 1905, nagrodzono Henryka Sienkiewicza. Pierwsze wzmianki o sukcesie Reymonta dotarły do Polski wieczorem 13 listopada.

Sam Reymont, w liście z 14 listopada 1924 r., tak opisuje uczucia związane z otrzymaniem nagrody:

„Sprawiła mi nie radość, a głębokie wzruszenie. Mówiąc otwarcie [...] nie miałem żadnej nadziei. [...] Na cóż ja mogłem liczyć? Chyba na jakiś szczęśliwy wypadek. I prawdopodobnie ten jakiś nieprzewidywany wypadek zwyciężył. [...] Oszołomiony jestem tą niespodzianką. I w takich okolicznościach przyszła, że wygląda na gorzką ironię życia. Bo na cóż mi to wszystko? Chory jestem, miałem świeżo zapalenie płuc [...]. Odszedłem wewnętrznie od świata i spraw jego. Marzyłem jeno o ciszy i możliwości spokojnego pracowania, jak o największym szczęściu. Naraz

otwierają się wielkie drzwi rozgłosu”.

Noblista zmarł nieco ponad rok później, w nocy z 5 na 6 grudnia 1925 roku. Pochowano go w Alei Zasłużonych na warszawskim Cmentarzu Powązkowskim.

Polecamy:

- [Tomasz Szutro: Reymont metafizyczny](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Kultura

Rocznica